

paa det hele Areal, der dyrkes med Sukkerroer, og regne, at hele Tabet faldt paa Sukkerroedyrkerne, vilde det blive et meget betydeligt Tab. Saaledes regner jeg imidlertid ikke. Det er ikke Sukkerroedyrkerne, der faa det største Tab, det er de danske Sukkerfabrikker, der faa det betydeligste Tab, idet nemlig Raffinadetolden nedsættes meget betydeligt. Hidtil har Tolden for raffineret Sukker været 12 Øre pr. Kg., medens der kun er betalt i Afgift 5,14 Øre pr. Kg. Raasukker, der indføres til Raffinaderierne. (*Bjerre*: Det skulle de ikke en Gang betale). Ja, det er 4½ Øre, men det er regnet til 5,14; der har altsaa været en Beskyttelse af 6,86 Øre paa raffineret Sukker. Det nedsætter man nu, idet man regner, at den indenlandske Afgift vil blive 5,7, og Tolden paa indført raffineret Sukker vil blive 10 Øre pr. Kg. Naar man saa regner ud, hvor stor denne Nedsættelse er, bliver det mellem 37 og 38 pCt., hvormed man nedsætter Beskyttelsen for denne Position, og denne Nedsættelse rammer langt den største Del af de danske Sukkerfabrikkers hele Sukkerproduktion, idet de nemlig paa Grund af den Begunstigelse, de hidtil have haft ved at kunne gaa op til Standardprøve Nr. 19 og kun betale Afgift efter Mellemsatsen, have den store Fortjeneste, saaledes at Beskyttelsen bliver saa stor, som jeg har nævnt.

Af Raasukker betales nu derimod 4,5 i Afgift og 6 Øre i Told. Det vil sige, at man har en Beskyttelse af 1½ Øre pr. Kilogram, og det er denne Beskyttelse, som nærmest kommer Sukkerroedyrkerne til gode. Thi hvad er det, Sukkerroedyrkerne have at sælge? Ja, det er i og for sig ikke Raasukker, de have at sælge. Det, de have at sælge, er Roer, hvoraf der kan udvindes Saft og fremstilles Raasukker til videre Forarbejdning, idet det enten gaar ud som Puddersukker eller gaar ind til Raffinaderierne og derfra gaar ud som raffineret Sukker. Hvorledes have Sukkerroedyrkerne nu været stillede, og hvorledes ville de blive stillede i Fremtiden, naar de igen skulle slutte Kontrakt med Sukkerfabrikkerne? Der ville de danske Sukkerfabrikker udmaale, hvad Sukkeret er værd efter det Forhold, som bestemmes af de Priser, hvortil man kan købe Sukkeret fra Udlandet, og det Sukker, man kan faa af de danske Sukkerroedyrker. I 4 Aar vil denne Beskyttelse andrage 0,8 Øre pr. Kg. eller 0,4 Øre pr. Pund, men efter 1911 vil den Beskyttelse, som Raasukkeret har, kun blive 0,3 pr. Kg. Efter de Oplysninger,

jeg har faaet, og jeg tror, de ere rigtige, vil det i Regelen blive Sukker, der ikke polariserer over 96, som vil blive indført til Raffinaderierne. Saa er Forholdet dette, at hvor man hidtil har haft 1,5 Øre i Beskyttelse, der faar man 0,8, d. v. s., at man taber 0,7 eller nøjagtig 46⅔ pCt. Men efter 4 Aars Forløb er Nedsættelsen større, idet der da kun bevares 0,3 Øre i Beskyttelse pr. Kg. Man taber altsaa der paa 1,5 1,2, d. v. s. 80 pCt. af den Beskyttelse, man hidtil har haft. Det er Forholdet.

Naar man sammenligner dette med den Maade, hvorpaa man har taget paa andre Industrier, saa er det jo udtalt af vor højtærede Ordfører i Toldsagen og andre ærede Medlemmer, at man tilsigtede at ramme Industribeskyttelsen med ca. 20 pCt., d. v. s. ⅕. Men her paa Raasukkeret tager man de 80 pCt. og lader det beholde de 20 pCt. Saa siger man: ja, men saa have vi forhøjet Beskyttelsen for det danske Puddersukker. Det er rigtigt, den er ikke alene forhøjet, men i de 4 første Aar er den næsten fordoblet, og efter de 4 Aar vil den dog beholde en forhøjet Beskyttelse, lidt over 33 pCt. Det kunde se ud, som om det kunde komme den danske Sukkerfabrikation meget til gode, og forudsat, at man fremdeles kunde gaa ud fra, at Halvparten af det Sukker, der produceres her i Landet, blev afsat som Konsumsukker i Form af Puddersukker, vilde det ogsaa være rigtigt, og det vilde meget afbøde det Tab, man har paa de andre Sætsler. Men man maa huske paa, at Folk bruge mere og mere raffineret Sukker, og ved den Forandring i Beskatningsmaaden, som vi nu ere ved at foretage, forrykker man Prisforholdet, og deri har sikkert den ærede Ordfører Ret, at det raffinerede Sukker er prisbestemmende for det uraffinerede; naar man altsaa sætter Prisen ned for det raffinerede, falder Prisen ganske naturlig ogsaa for det uraffinerede, altsaa Puddersukkeret. Og da det raffinerede Sukker bliver forholdsvis billigere i Sammenligning med, hvad det nu er, vil der sandsynligvis blive brugt mere raffineret Sukker og mindre Puddersukker, og saa vil den Gevinst, der sikkert er tiltænkt det danske Produkt, ikke blive saa stor, som man maaske har beregnet.

Der er talt om Landbrugsbeskyttelse og gentagne Gange sagt, at man skulde ikke give Beskyttelse specielt til den gode Jord. I Princippet er jeg enig med de ærede Talere, der have udtalt sig i denne Retning; men jeg vil dog tillade mig at